

Arrest

nr. 218 692 van 22 maart 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 november 2018 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 november 2018 met referentienummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. ORAIBI, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat N. VANDENDRIESSCHE, die loco advocaten D. MATRAY & S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 7 november 2018 wordt beslist tot beëindiging van het verblijf van verzoekende partij. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BESLISSING TOT BEEINDIGING VAN HET VERBLIJF

naam: O. (..)

voornaam: A. (..)

geboortedatum: 27 november 1991

geboorteplaats: Benin City

nationaliteit: Nigeria

Krachtens artikel 21 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf om de volgende redenen:

Op 04.11.2008 diende u een visumaanvraag type D in bij de Ambassade van België te Lagos (Nigeria) in het kader van gezinshereniging met uw moeder J. K. (..).

Op 28.08.2009 werd uw aanvraag geweigerd onder voorbehoud van een DNA onderzoek.

Op 18.12.2009 was er een akkoord voor aflevering van een visum type D na positief resultaat van het DNA onderzoek.

Op 16.02.2010 kwam u in België aan. Op 03.03.2010 meldde u zich aan bij de gemeente Boom.

Op 26.03.2010 werd u in het bezit gesteld van een A-kaart.

Op 07.01.2012 bent u in het huwelijk getreden te Nigeria met O. R. (..) (geboren te Benin City op 12.12.1993). Op 07.07.2014 werd dit buitenlands huwelijk erkend door de Ambtenaar van Burgerlijke stand te Antwerpen.

Op 21.01.2013 werd aan de burgemeester van Boom doorgegeven dat u recht op onbeperkt verblijf had en werden er instructies gegeven om u in het bezit te stellen van een B-kaart.

U werd op 27.04.2017 onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge uit hoofde van mensenhandel, iemand tot prostitutie gedwongen te hebben, een daad van deelneming aan hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, openbare zedenschennis, het wetens in bezit te hebben van zinnebeelden, enz. die houdingen of seksuele handelingen met pornografisch karakter voorstellen, aanwerving van meerderjarige of minderjarige, als dader of mededader.

Het Hof van Beroep te Gent veroordeelde u op 01.06.2018 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 7 jaar en verklaarde u ontzet uit alle rechten voorzien in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek voor een termijn van 10 jaar daar u zich schuldig had gemaakt aan mensenhandel, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige, met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de schuldlige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet (minstens ten nadele van 6 personen); aan ten einde eens anders driften te voldoen, een meerderjarige, zelfs met zijn toestemming, te hebben aangeworven, meegenomen, weggebracht of bij zich gehouden met het oog op het plegen 'van ontucht of prostitutie, met de omstandigheid dat u daarbij misbruik heeft gemaakt van de kwetsbare administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, met de omstandigheid dat u daarbij direct of indirect gebruik heeft gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of de u de hoedanigheid van leidend persoon had of niet (minstens ten nadele van 6 personen); aan mensensmokkel door, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, ertoe bijgedragen te hebben, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was, met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd ten opzichte van een minderjarige, met de omstandigheid dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat

de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, met de omstandigheid dat het misdrijf een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of u de hoedanigheid van leidend persoon had of niet (minstens ten nadele van 11 personen); aan bezit van zinnebeelden, voorwerpen, films, foto's, dia's of andere beelddragende voorwerpen, die houdingen of seksuele handelingen met pornografisch karakter voorstellen, waarbij minderjarigen betrokken zijn of worden voorgesteld, namelijk een filmpje dat op de GSM werd bewaard. Deze feiten pleegde u gedurende een periode van 33 maanden voorafgaande aan 05.02.2017 tot 31.05.2017.

Het hof verwijst in haar arrest van 01.06.2018 naar de juistheid van de vaststellingen van de eerste rechter. Uit het Correctioneel vonnis blijkt dat u lid was van een internationaal bijzonder goed georganiseerd netwerk dat jonge meisjes vanuit Nigeria naar België smokkelde met het oog op hun exploitatie in de prostitutie alhier. Zij werden in Nigeria actief gerecruiteerd en vervolgens via Libië, Italië en Frankrijk doelbewust naar België gesmokkeld. Voor de smokkel en hun valse identiteits- of verblijfsdocumenten bouwden de meisjes zgn. een 'schuld' op die zij vervolgens via prostitutie en toch verregaande seksuele exploitatie dienden af te betalen. Er werd ook duidelijk misbruik gemaakt van de precare verblijfsrechtelijke en sociale situatie van de meisjes die in werkelijkheid geen andere en aanvaardbare keuze hadden dan zich het grove misbruik dan maar te laten welgevallen. De slachtoffers werden onder valse voorwendsels naar Europa gehaald en werden onderworpen aan fysiek en/of seksueel geweld indien zij niet voldoende geld verdienden met hun gedwongen prostitutie. De slachtoffers werden ook onder de knoet gehouden met voodoo-rituelen en hiervan werd ook gebruik gemaakt om de slachtoffers en/of hun families te bedreigen. Er was sprake van inkervingen, afgifte van schaam- en hoofdhaar, afgifte van slipjes en bedreigingen met blijvende ongesteldheid. Ook het bezit van kinderporno komt bewezen voor en de aangetroffen beelden waren zeer doorleefd pervers te noemen.

U heeft minstens 6 dames van Nigeriaanse origine onderdak geboden in uw woning en hierbij vroeg u huurgelden voor de kamers die gedeeld dienden te worden en zeer onhygiënisch waren. U wist wat zich afspeelde in de kamers die u verhuurde. Uw rol strekte zich zelfs uit tot het ophalen of laten begeleiden van Nigeriaanse meisjes die de levensgevaarlijke overtocht naar Italië hadden overleefd tot in Frankrijk en België, alvorens zich alhier te verrijken door middel van hun seksuele uitbuiting. Uit het arrest dd. 01.06.2018 blijkt dat de feiten bijzonder ernstig zijn. Het Hof stelt het volgende: "De criminele netwerken die bij mensenhandel betrokken zijn buiten actueel de migratiecrisis uit om vooral kwetsbare personen te treffen, in casu jonge vrouwen. Mensenhandel is een ernstige vorm van georganiseerde criminaliteit die veel individuele schade veroorzaakt en die ook maatschappelijk een hoge kostprijs teweeg brengt. De beklagden handelden bij de voor hen bewezen misdrijven met een primaire en niets ontziende geldzucht. Zij hadden geen oog voor de psychische en fysieke destructie die dergelijke feiten bij de slachtoffers tot gevolg hebben."

De feiten zijn ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar. Ze getuigen van een volkomen misprijzen van andermans fysieke integriteit en betekenen een gevaar voor de openbare orde en veiligheid. Dit is des te meer het geval nu de uitbuiting ook met bedreigingen gepaard ging en er misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare en precare situatie van de slachtoffers. Er werd bovendien niet geaarzeld het leven van de slachtoffers in gevaar te brengen tijdens hun reistocht naar Europa. De slachtoffers dienden een gevaarlijke en zeer lange reis te ondernemen om op illegale manier vanuit Nigeria, met een oversteek over zee naar Italië. Het is een gegeven van algemene bekendheid dat deze bootreizen op de Middellandse Zee levensgevaarlijk zijn. Het kan niet worden getolereerd dat er op zulke wijze misbruik werd gemaakt van de meisjes. Dit alles werd gepleegd louter uit winstbejag.

Uw persoonlijk gedrag getuigt van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij en wijst op een gevaarlijke criminele ingesteldheid. Het is duidelijk dat het financiële voordeel het leidmotief was van uw wederrechtelijk handelen en dat u zich niet bekommerde om de fysieke en psychische integriteit van de slachtoffers.

Het wederrechtelijk genoten vermogensvoordeel bedroeg minstens 25.675 euro. Gezien het winstgevend karakter van de handel die u heeft bedreven, bestaat er een ernstig, reëel en actueel risico dat u zich opnieuw schuldig zou maken aan dergelijke activiteiten.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving. Het kan niet worden uitgesloten dat u in de toekomst opnieuw feiten pleegt die identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de feiten die u voor uw arrestatie heeft gepleegd, met name gelet op uw persoonlijkheid alsook de langdurige periode gedurende welke de strafbare feiten zijn

gepleegd. Er zijn ernstige redenen van openbare orde die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Overeenkomstig artikel 62§1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht op gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 12.09.2018 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van de beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. U heeft op 22.09.2018 een vragenlijst hoorrecht ingevuld en verklaarde dat u Nederlands en Edo spreekt; dat u sinds februari 2010 in België verblijft; dat u een inschrijving in het vreemdelingenregister voor 5 jaar heeft; dat u voor uw detentie in de (...)te Antwerpen woonde; dat uw moeder J. K. (...), uw zus O. I. (...) en uw stiefvader V. B. F. (...) te Boom wonen; dat u 2 minderjarige kinderen heeft, nl. I. E. (...) en I. E. (...), beiden woonachtig te (...) - 2830 Willebroek; dat uw kinderen geboren werden toen de uw toenmalige vriendin nog officieel gehuwd was en dat de erkenningsprocedure onlangs werd opgestart; dat u geen familie meer heeft in uw land van herkomst; dat u een opleiding wegwenwerker bij de VDAB te Herentals hebt gevolgd; dat u ook uw inburgeringstraject hebt afgewerkt en goed Nederlands spreekt; dat u als arbeider heeft gewerkt bij BioTerra te Bornem en dat u ontslagen werd omwille van reorganisatie; dat u nooit gewerkt heeft in uw land van herkomst en dat u op 18-jarige leeftijd in België bent toegekomen via gezinshereniging; dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat uw moeder en uw zus in België wonen; dat u geen duurzame contacten meer heeft in Nigeria die u in staat stellen om een menswaardig bestaan te leiden; dat uw stiefvader bereid is om u te helpen en de nodige begeleiding te geven om uw toekomst in België terug op te nemen; dat uw moeder, uw stiefvader en uw zus bereid zijn om u te huisvesten wanneer u vrij komt; dat u dankzij uw opleidingen snel aan werk kan geraken en zo uw schulden kan afbetalen; dat u ook zo snel mogelijk de burgerlijke partij zal beginnen te betalen. U voegde volgende documenten toe: een attest van inburgering; een verklaring van hulp en begeleiding door uw moeder en uw stiefvader; een attest van gezinssamenstelling; kopies van identiteitsdocumenten; een getuigschrift van beroepsopleiding VDAB Wegwenwerker; een attest van tewerkstelling bij BioTerra.

Op 07.01.2012 bent u in het huwelijk getreden te Oredo - Benin (Nigeria) met O. R. (...) (geboren op 12.12.1993 te Benin City, onderdaan van Nigeria). Uit het administratief dossier blijkt dat zij op 01.08.2013 een visumaanvraag heeft ingediend bij de Ambassade van België te Abuja in het kader van een gezinshereniging. Op 06.12.2013 werd de visumaanvraag geweigerd. U hebt in uw vragenlijst hoorrecht d.d. 22.09.2018 geen melding gemaakt van een huwelijk of een duurzame relatie in België of in een ander land dan België. Een echtscheiding werd niet overgeschreven in de registers, het is onduidelijk of jullie relatie nog steeds bestaande is. Hoe dan ook, mevrouw werd nooit gemachtigd tot een verblijf in België en onderhavige beslissing betekent geen schending van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) wat betreft uw eventuele relatie met mevrouw O. (...).

U verklaarde dat u 2 minderjarige kinderen heeft, nl. I. E. (...) (geboren op 06.09.2012 te Edegem, Belg) en I. E. (...) (geboren op 09.10.2013 te Antwerpen, Belg). De moeder van de kinderen is E. E. P. (...) (geboren op 01.10.1987 te Abudu - Orionmwon, Belg geworden op 29.12.2017). Mevrouw E. (...) trad op 18.09.2008 in het huwelijk met I. A.-A. (...). De echtscheiding werd uitgesproken op 30.05.2017 en werd overgeschreven te Brussel op 02.02.2018. Beide kinderen werden geboren tijdens dit huwelijk en Dhr. I. A.-A. (...) staat als vader vermeld op hun geboorteakten.

U beweert dat u de feitelijke vader bent en dat u de procedure om de kinderen als de uwe te erkennen opgestart heeft. U legt echter geen enkel bewijsstuk voor dat deze bewering ondersteunt. Op dit moment liggen er geen bewijsstukken voor dat u weldegelijk de vader bent van deze kinderen.

Wel blijkt dat u, mevrouw E. (...) en beide kinderen officieel op eenzelfde adres ingeschreven stonden van 10.01.2014 tot 13.04.2017.

Minstens tot 26.10.2018 kwamen uw vermeende kinderen en uw ex-partner niet bij u op bezoek in de gevangenis. U legt geen enkel bewijsstuk voor dat aantoonde hoe u invulling geeft aan het gezins- en/of familieleven met uw vermeende kinderen, noch wordt aangetoond dat u een sterke band zou hebben met hen. U toont niet aan of u bijdraagt aan het onderhoud van uw vermeende kinderen, of u deelt in de beslissingen over de opvoeding, of u regelmatig contact met hen onderhoudt, et cetera.

Thans leggen er geen stukken voor waaruit blijkt dat de relatie die u heeft met beide kinderen van dien aard is dat deze onder de bescherming van artikel 8 EVRM zou vallen.

Voor zover onderhavige beslissing toch een inmenging zou betekenen in uw familieleven, kan opgemerkt worden dat deze gerechtvaardigd kan worden ter bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten. Door uw persoonlijk gedrag zijn er ernstige redenen van openbare orde die het beëindigen van uw verblijf rechtvaardigen, de samenleving heeft het recht om zich te beschermen tegen individuen die haar regels met de voeten treedt. Desgewenst zouden uw

vermeende kinderen contact met u kunnen onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. Nu u sinds 27.04.2017 in de gevangenis zit en zij minstens tot 26.10.2018 niet bij u op bezoek kwamen, blijkt niet dat zulks een ingrijpende wijziging in het leven van de kinderen tot gevolg zou hebben. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM heeft de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Üner / Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant / het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur / het Verenigd Koninkrijk).

U verklaarde dat uw moeder J. K. (...) (geboren op 17.09.1975 te Benin City, Belg geworden op 13.06.2018), uw zus O. I. (...) (geboren op 28.02.1993 te Benin City, B kaart, geldig tot 29.11.2022) en uw stiefvader V. B. F. J. K. (...) (geboren op 11.11.1956 te Antwerpen, Belg) te Boom wonen en dat ze bereid zijn om u te huisvesten wanneer u vrij komt. Er kan worden opgemerkt dat overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten kan worden gesproken indien, naast de afstammingsband, bijkomende elementen van afhankelijkheid aangetoond worden anders dan de gewoonlijke affectieve en emotionele banden. Er liggen thans geen stavingsstukken voor die dergelijke afhankelijkheid tussen u en één van deze verwanten aantoont. Uit de omstandigheid dat u over een verblijfplaats beschikt bij uw moeder en stiefvader of bij uw zus kan niet zo maar een band van afhankelijk afgeleid worden.

Uw familieleden kunnen contact met u onderhouden middels de moderne communicatiemiddelen en middels (korte) bezoeken aan u in het land waar u zich zou vestigen, zij kunnen België immers vrijelijk in- en uitreizen.

U verklaarde dat u sinds februari 2010 in België verblijft. Er kan dus worden gesteld dat u op 18-jarige leeftijd in België bent komen wonen. Inmiddels bent u 26 jaar. Uit niks is gebleken dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben die een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Het is niet onredelijk te stellen dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u bepaalde fundamentele waarden heeft miskend.

Evenmin is gebleken van een situatie waarin u geen enkele binding zou hebben met het land van herkomst of anderszins omstandigheden op grond waarvan een terugkeer naar uw land van herkomst niet verwacht zou mogen worden. U spreekt de taal en hebt er school gelopen. U trad er op 07.01.2012 zelfs in het huwelijk met O. R. (...) waardoor redelijkerwijze verondersteld kan worden dat u nog sociale, culturele en familiale banden met dit land heeft.

U verklaarde dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat uw moeder en uw zus in België wonen; dat u geen duurzame contacten meer heeft in Nigeria die u in staat stellen om een menswaardig bestaan te leiden. Voor zover de leefomstandigheden in het land van herkomst minder gunstig zouden zijn dan in België, kan opgemerkt worden dat u daarin niet verschilt van vele van uw landgenoten aan wie evenmin om die reden verblijf toegestaan wordt. U wordt op 27 jarige leeftijd verondersteld in staat te zijn om uw leven terug op te bouwen, al dan niet met de ondersteuning van uw familie. Er is geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor u om u in Nigeria te vestigen. De contacten met vrienden en familie in België kunnen ook op ander manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Bovendien zou uw familie u ook vanuit België financieel kunnen ondersteunen tot u weer op eigen benen zou kunnen staan.

De bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van uw privéleven.

Het gegeven dat u in België gewerkt heeft, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gepleegde feiten tonen aan dat u uit bent op gemakkelijk en grof geldgewin.

De vaardigheden die u tijdens uw opleidingen en tijdens uw werk in België hebt opgepikt, zullen u wellicht ook elders van pas kunnen komen.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand die een verwijdering onmogelijk zouden maken.

Gelet op de ernst inzake het plegen van feiten van mensenhandel met als doel de seksuele uitbuiting, de zwaarwichtigheid van de feiten, de grootschaligheid van de handel, uw rol binnen de vereniging en uw persoonlijkheid, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan worden beschouwd, betoogt de verzoekende partij als volgt:

"II. 1. Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

Er wordt in het dossier van verzoeker een einde gemaakt aan zijn verblijfsrecht (langdurig verblijf op grond van gezinshereniging) op basis van art. 21 Vreemdelingenwet:

"De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

Het eerste lid is van toepassing, onverminderd artikel 61/8, op de onderdaan van een derde land die krachtens artikel 61/7 tot verblijf gemachtigd is."

Op 01/06/2018 werd verzoeker door het Hof van Beroep te Gent veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf voor feiten van mensensmokkel en - handel.

Verwerende partij meent louter en alleen op basis van de strafrechtelijke veroordeling, dat verzoeker een permanent gevaar vormt voor de openbare orde en veiligheid.

Hij stelt dat de vaststellingen die het Hof heeft weerhouden blijk geven dat verzoeker een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving. Verder motiveert men als volgt: "Het kan niet worden uitgesloten dat u in de toekomst opnieuw feiten pleegt die identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de feiten die u voor uw arrestatie heeft gepleegd, met name gelet op uw persoonlijkheid alsook de langdurige periode gedurende welke de strafbare feiten zijn gepleegd."

(Eigen markering)

Verwerende partij heeft geen rekening gehouden met het langdurig en probleemloos verblijf van verzoeker op het Belgisch grondgebied voorafgaand aan de veroordeling. Hij heeft immers verscheidene opleidingen gevolgd waaronder een cursus 'wegenwerker' bij de VDAB te Herentals en een inburgeringstraject hetwelk hij succesvol heeft afgewerkt.

Verzoeker heeft tevens als arbeider bij Bioterra in Bornem gewerkt.

Bovendien heeft verzoeker zich de Nederlandse taal geheel eigen gemaakt.

Het dient te worden opgemerkt dat een strafrechtelijke veroordeling niet betekent dat verzoeker gegarandeerd zal recidiveren. De straf die hem werd opgelegd bestaat erin verzoeker na verloop van termijn terug te doen integreren in de samenleving.

De vrijheidsstraf in België heeft geen louter vergeldend karakter, maar dient de gedetineerde ervan bewust te maken dat hij voor het verkeerde pad koos en naar de toekomst toe deze fouten moet vermijden.

Verwerende partij heeft enkel rekening gehouden met het gedrag van verzoeker in het kader van zijn veroordeling, doch heeft zijn persoonlijk gedrag voorafgaand aan zijn veroordeling niet mee in de beoordeling genomen.

Ook zijn re-integratie waaraan hij momenteel werkt, werd niet mee in overweging genomen.

Schending van de motiveringsverplichting

Dat de bestreden beslissing niet redelijk te verantwoorden is en niet zorgvuldig werd genomen en aldus de bestreden beslissing een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door met hogervermelde elementen geen rekening te houden.

Zoals hierboven uiteengezet kreeg verzoeker zijn recht op verblijf op 18/12/2009. Hij kwam aan in België op 16/02/2010 wat betekent dat verzoeker voorafgaand aan zijn arrestatie reeds zeven jaar probleemloos in België verbleef.

Het is dan ook merkwaardig te noemen dat de veroordeling gedaan door het Hof van Beroep te Gent de enige toetssteen is die door verwerende partij in aanmerking werd genomen bij de beslissing tot beëindiging van het verblijf.

Verzoeker beseft dat hij in de fout is gegaan en dat de feiten ernstig zijn, maar betwist uitermate dat er een reëel en ernstig recidivegevaar in zijn hoofde bestaat. Bovendien steunt verwerende partij zich enkel op de veroordeling van verzoeker.

Verwerende partij haalt geen enkel ander objectief element aan waaruit enig recidivegevaar kan blijken. Integendeel, verzoeker kwam voorafgaand aan de kwetsieuze feiten nooit in aanraking met Politie of Justitie.

Verwerende partij had moeten nagaan of verzoeker een gevaar vormt voor de openbare orde en veiligheid. Door louter en alleen te steunen op een alleenstaand strafrechtelijk antecedent, schendt men de motiveringsverplichting.

Hieruit volgt dat deze niet op een degelijke wijze is gemotiveerd en dat er geen redelijke afweging werd gemaakt tussen de verregaande gevolgen van een beslissing tot intrekking van het verblijf en het gevaar dat verzoeker op heden zou vormen voor de openbare orde.

De motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

(Dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden).

De motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

Dat de bestreden beslissing t.a.v. verzoeker, gelet op het voorgaande de materiële motiveringsverplichting flagrant schendt aangezien verwerende partij op grond van de feitelijke gegevens de aanvraag van verzoeker niet correct heeft beoordeeld en bovendien onredelijk en onzorgvuldig tot zijn besluit is gekomen.

Dat aldus de bestreden beslissing van verwerende partij onterecht werd genomen en de bestreden beslissing een schending is van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door geen rekening te houden met alle en het GEHEEL van elementen.

Om over te kunnen gaan tot de intrekking van het verblijfsrecht van verzoeker dient verwerende partij verschillende voorwaarden in acht te nemen, ni.:

- De duur van je verblijf in België
- Je leeftijd
- Je gezondheidstoestand
- Je gezins- en economische situatie
- Je sociale en culturele integratie in België
- Je banden met het herkomstland

Deze voorwaarden zijn ook opgenomen in de parlementaire stukken aangaande de beslissing tot het intrekken van de verblijfsstatus.

Verwerende partij heeft in zijn beslissing onvoldoende rekening gehouden met de aard en hechtheid van de gezinsband van verzoeker en deze voorwaarde aldus onvoldoende gemotiveerd.

Ook werd er geen rekening gehouden met de sociale en culturele integratie in België. Er werd enkel en alleen rekening gehouden met de strafrechtelijke veroordeling van verzoeker hoewel dit op zich geen sluitend bewijs betreft dat aantoonde dat verzoeker een gevaar voor de openbare orde is.

Bovendien stelt kruispuntmigratie.be eveneens het volgende:

"Een strafrechtelijke veroordeling is op zich geen bewijs van een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid. Je gedrag moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging zijn voor een fundamenteel belang van de samenleving."

(Eigen markering)

Wanneer een beslissing enkel geënt is op een strafrechtelijke veroordeling dan is dit een laakbare beslissing gelet op het ernstig gebrek aan een afdoende motivering en gelet op het gebrek aan bewijselementen!

II.2. Schending van art. 8 van het EVRM

Verwerende partij heeft onvoldoende rekening gehouden met het familiale leven van verzoeker bij het nemen van deze beslissing zoals hierboven reeds gesteld.

Er wordt geen afdoende belangenafweging gemaakt.

Artikel 8 EVRM bepaalt het volgende:

"1. Eenieder heeft het recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van s'lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming

van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. "

Verzoeker kwam naar België op basis van gezinshereniging om bij zijn moeder en haar echtgenoot te kunnen zijn. Zij vormen een gezin zoals gedefinieerd in artikel 8 EVRM.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens catalogeert de relatie tussen meerderjarige kinderen en hun ouders als gezinsleven dat wordt beschermd onder artikel 8 EVRM, zelfs wanneer zij niet samenleven en één huishouden voeren (EHRM 18 februari 1991, MOUSTAQUIM t. België; EHRM 24 april 1996, BOUGHANEMI t. Frankrijk en EHRM 26 september 1997, EL BOUJAÏDI t. Frankrijk).

Het is van groot belang dat verzoeker niet van zijn moeder en haar echtgenoot wordt gescheiden. Een terugkeer naar zijn land van herkomst zal hoe dan ook een schending van artikel 8 EVRM inhouden. Ook met zijn stiefvader heeft hij een zeer goede relatie. Moeder en haar echtgenoot zijn bereid om verzoeker te huisvesten en in te staan voor hem van zodra hij vrijkomt. Hij kan bij hen, te Boom, zijn vast adres behouden.

Dit is van uitermate groot belang in het reclasseringsdossier van verzoeker. Verwerende partij stelt bij haar beslissing het volgende:

"Er kan worden opgemerkt dat overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (...) slechts van een door artikel 8 EVRM beschermd familie - en gezinsleven tussen verwanten kan worden gesproken indien, naast de afstammingsband, bijkomende elementen van afhankelijkheid aangetoond worden anders dan de gewoonlijke affectieve en emotionele banden"

Verwerende partij meent dat verzoeker enkel affectieve en emotionele banden heeft aangehaald, doch in het kader van zijn reclassering heeft verzoeker nood aan een vast adres en onderkomen. Dit is bij zijn moeder. Hij toont bijgevolg aan dat er sprake is van afhankelijkheid van zijn bloedverwant en dit omdat dit een noodzakelijke vereiste is in het kader van zijn reclassering.

Bovendien stort zijn moeder maandelijks 100,00 EUR op zijn gevangenisrekening. Dit zorgt ervoor dat verzoeker geld heeft om te bellen met zijn familie in België. Dat er wel degelijk sprake is van afhankelijkheid en dat verwerende partij erkent dat er bij sprake van afhankelijkheid een door artikel 8 EVRM beschermd gezins - en familieleven tussen verzoeker en zijn moeder (en haar echtgenoot) bestaat.

Bovendien is verzoeker reeds sinds zijn achttiende in België. Hij heeft geen enkel duurzaam contact in Nigeria. Niet enkel de moeder van verzoeker woont in België, maar ook zijn zus verblijft permanent op Belgisch grondgebied.

Er is geen enkel opvangnetwerk in het land van herkomst waarnaar verzoeker zich zou kunnen richten. Hij heeft nooit gewerkt in Nigeria en heeft er geen onderkomen.

Verwerende partij stelt dat er op geen enkele manier werd aangetoond dat de betrokkene op zodanig duurzame wijze geïntegreerd is in het Belgisch weefsel zodat deze banden hechter zijn dan deze in Nigeria.

Dat een eventuele terugkeer van verzoeker naar Nigeria wel degelijk een schending zou uitmaken van art 8 van het EVRM.

Gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM kan "ipso jure" ontstaan. Dit houdt in dat het gezinsleven van rechtswege ontstaat. Het Hof heeft verschillende uitspraken gedaan over het van rechtswege ontstaan van gezinsleven.

Voorts vereist artikel 8 lid 2 EVRM dat de inmenging noodzakelijk moet zijn in het belang van de democratische samenleving. Er moet dus sprake zijn van een 'pressing social need'.

Dat er, integendeel tot wat verwerende partij stelt, geen sprake is van een pressing social need.

Om te bepalen of aan de voorwaarden van noodzakelijkheid wordt voldaan moet er een belangenafweging en proportionaliteitstoets plaatsvinden.

Verder moet er, om te bepalen of de inmenging gerechtvaardigd is, een belangenafweging plaatsvinden tussen het algemene belang en het individuele belang van de vreemdeling.

Indien men hier een belangenafweging maakt kan men tot de vaststelling komen dat de individuele belangen van de vreemdeling zwaarder doorwegen.

Teneinde de omvang van de verplichtingen die voor een staat uit artikel 8, eerste lid van het EVRM voortvloeien te bepalen, dient te worden nagegaan of er hinderpalen worden aangevoerd voor het uitbouwen of verderzetten van een normaal en effectief gezinsleven elders. Zolang er geen dergelijke hinderpalen kunnen worden vastgesteld, zal er geen sprake zijn van een gebrek aan eerbiediging van het gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM.

Dat er een afweging gemaakt moet worden tussen de verschillende belangen wat in de beslissing niet gebeurd is.

Een terugkeer naar het land van herkomst zou voor verzoeker zware gevolgen met zich meebrengen, vnl. op basis van zijn gezinsleven met zijn moeder, stiefvader en zijn twee minderjarige kinderen ondanks dat verwerende partij stelt dat er op geen enkele manier sprake kan zijn van een schending van artikel 8 EVRM.

Verwerende partij toont op geen enkele manier aan dat verzoeker nog duurzame banden in zijn land van herkomst heeft. Integendeel, toont verzoeker aan dat het centrum van zijn belangen in België gesitueerd is.

Immers verblijven zijn moeder, zus en stiefvader (die Belg is) op ons grondgebied en is er sprake van een familie en - gezinsleven in het licht van artikel 8 EVRM.

Ook zijn kinderen verblijven in België. Hij wenst deze band ook verder uit te bouwen (zie hierna).

a. Artikel 74/13 Vreemdelingenwet - Artikel 3 Kinderrechtenverdrag - artikel 24
Handvest Grondrechten van de EU - belang van het kind

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land"

Deze bepaling is een indirecte verwijzing naar het Internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind. De belangen van de kinderen zullen altijd vooropgesteld worden, dit wordt expliciet verklaard in artikel 3 van de Internationale Verklaring betreffende de Rechten van het Kind (IVRK):

Artikel 3 IVRK:

"1. Bij alle maatregelen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden genomen door openbare of particuliere instellingen voor maatschappelijk welzijn of door rechterlijke instanties, bestuurlijke autoriteiten of wetgevende lichamen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging.

2. De Staten die partij zijn, verbinden zich ertoe het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn of haar welzijn, rekening houdend met de rechten en plichten van zijn of haar ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk voor het kind zijn, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuur maatregelen.

3. De Staten die partij zijn, waarborgen dat de instellingen, diensten en voorzieningen die verantwoordelijk zijn voor de zorg voor of de bescherming van kinderen voldoen aan de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde normen, met name ten aanzien van de veiligheid, de gezondheid, het aantal personeelsleden en hun geschiktheid, alsmede bevoegd toezicht. "

De belangen van een kind dienen steeds te worden vooropgezet!

Verzoeker heeft in België twee minderjarige kinderen, met name:

- E. I. (...), en

- E. I. (...)

Beide kinderen zijn woonachtig te 2830 Willebroek, (...). De kinderen werden geboren uit een feitelijke relatie die verzoeker had met de moeder van de kinderen. Op het ogenblik van de verwekking en de geboorte van de kinderen was de toenmalige vriendin van verzoeker nog gehuwd en aldus dragen de kinderen de naam van haar echtgenoot.

Juridisch gezien is deze man de vader van de kinderen doch in realiteit is verzoeker de biologisch papa van hen. De erkenningsprocedure werd in deze opgestart en is nog steeds hangende.

Verzoeker heeft een duurzame relatie gehad met de moeder van de kinderen. Hij woonde met hen samen van 2013 tot en met 2017 en zij stonden op eenzelfde adres officieel ingeschreven.

Verzoeker wil thans de relatie met zijn kinderen verder uitbouwen en er als vader zijn voor hen.

De minderjarige kinderen hebben het recht om hun vader te kennen en met hem regelmatig contact te houden.

Het EHRM heeft in haar rechtspraak bevestigd dat het belang van minderjarige kinderen in overweging moet worden genomen bij de evenwichtsoefening die moet worden gemaakt wanneer een Overheid een beslissing moet nemen over een verblijfskwestie. Bij deze evenwichtsoefening dient men ook rekening te houden met de moeilijkheid die een minderjarig kind zal/kan ervaren bij een terugkeer naar het land van herkomst van zijn ouder (EHRM 3 oktober 2014, JEUNESSE t. Nederland)

Het Hof oordeelde als volgt:

"Whilst alone they cannot be decisive, such interests certainly must be afforded significant weight.

Accordingly, national decision-making bodies should, in principle, advert to and assess evidence in respect of the practicality, feasibility and proportionality of any removal of a non-national parent in order to give effective protection and sufficient weight to the best interests of the children directly involved by it. "

Het is raadzaam de beslissing aangaande de erkenningsprocedure af te wachten alvorens over te gaan tot een beslissing inzake de beëindiging van het verblijfsrecht. Immers wordt er op die manier een ernstig en onherstelbaar nadeel berokkent aan verzoeker.

Het Hof wijst op artikel 3 IVRK dat stelt dat nationale instanties het belang van het kind als voornaamste overweging bij hun uitspraken moeten betrekken.

Ook artikel 24 Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie is noemenswaardig.

Het bepaalt het volgende:

"1. Kinderen hebben recht op de bescherming en de zorg die nodig zijn voor hun welzijn. Zij mogen vrijelijk hun mening uiten. Aan hun mening in aangelegenheden die hen betreffen wordt passend belang gehecht in overeenstemming met hun leeftijd en rijpheid.

2. Bij alle handelingen betreffende kinderen, ongeacht of deze worden verricht door overheidsinstanties of particuliere instellingen, vormen de belangen van het kind de eerste overweging. 18.12.2000 Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen C 364/13 NL

3. Ieder kind heeft er recht op regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, tenzij dit tegen zijn belangen indruist."

(Eigen markering)

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen erkent de directe werking van dit artikel waarbij de belangen van het kind een essentiële overweging moeten vormen. De Raad interpreteert deze bepaling in het licht van artikel 3 IVRK, waardoor dit ook geldt voor beslissingen die onrechtstreeks kinderen raken.³ Hoe dan ook staat het vast dat het belang van het kind een essentiële overweging is die nauwkeurig dient te worden onderzocht met daarin begrepen een "fair-balance" toets met respect voor de mensenrechten.

Dat in het kader van de aangehaalde wetgeving en rechtspraak het buiten kijf staat dat verzoeker onmogelijk kan terugkeren naar zijn land van herkomst gelet op het belang van zijn minderjarige kinderen.

Dat er minstens moet gewacht worden op het tussen te komen vonnis in verband met de erkenningsprocedure. Dat voorafgaand hieraan er geen adequate en naar recht verantwoorde beslissing kan worden genomen zonder het belang van het kind te schenden."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing tot beëindiging van het verblijf geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van deze bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 21 van de vreemdelingenwet. Verder wordt na een feitelijk overzicht van de situatie van verzoekende partij erop gewezen dat zij veroordeeld werd op 1 juni 2018 voor feiten van mensenhandel, mensensmokkel en bezit van pornografisch materiaal waarbij minderjarigen zijn betrokken tot een definitief geworden gevangenisstraf van zeven jaar en ontzetting uit alle rechten voorzien in artikel 31, eerste lid Strafwetboek voor een termijn van tien jaar en wordt gemotiveerd dat het gaat om bijzonder zwaarwichtige feiten waaruit blijkt dat verzoekende partij een reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van het verblijfsrecht in België rechtvaardigen. Verder wordt het gezins- en privéleven van verzoekende partij besproken en wordt vastgesteld dat de bescherming van de openbare orde zwaarder doorweegt dan de private belangen van verzoekende partij. Er wordt geconcludeerd dat: "Gelet op de ernst inzake het plegen van feiten van mensenhandel met als doel de seksuele uitbuiting, de zwaarwichtigheid van de feiten, de grootschaligheid van de handel, uw rol binnen de vereniging en uw persoonlijkheid, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving"

De verzoekende partij kan niet ernstig voorhouden dat een samenlezing van de bepaling waarop de beslissing tot beëindiging van het verblijf steunt met de concrete feitelijke argumentering in de beslissing geen afdoende motivering vormt.

Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.3. In zoverre verzoekende partij aangeeft niet akkoord te kunnen gaan met de bestreden beslissing wordt het middel onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

2.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding.

2.5. De verzoekende partij betoogt vooreerst dat de verwerende partij louter en alleen op grond van een veroordeling vaststelt dat zij een gevaar vormt voor de openbare orde.

2.6. Artikel 21 van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen luidt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan een einde maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten of gemachtigd en hem het bevel geven het grondgebied te verlaten, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Het eerste lid is van toepassing, onverminderd artikel 61/8, op de onderdaan van een derde land die krachtens artikel 61/7 tot verblijf gemachtigd is.”

Artikel 23 van de vreemdelingenwet luidt verder als volgt:

“§ 1.

De beslissingen tot beëindiging van het verblijf genomen krachtens de artikelen 21 en 22 zijn uitsluitend gebaseerd op het persoonlijk gedrag van de betrokkene en mogen niet op economische gronden berusten.

Het gedrag van de betrokkene moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het betrokken individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

§ 2.

Er wordt bij het nemen van de beslissing rekening gehouden met de ernst of de aard van de inbreuk op de openbare orde of de nationale veiligheid die hij heeft begaan, of met het gevaar dat van hem uitgaat, en met de duur van zijn verblijf in het Rijk.

Er wordt ook rekening gehouden met het bestaan van banden met zijn land van verblijf of met het ontbreken van banden met zijn land van oorsprong, met zijn leeftijd en met de gevolgen voor hem en zijn familieleden.”

2.6.1. In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, heeft de verwerende partij bij het treffen van de bestreden beslissing zich niet enkel geënt op het feit dat verzoekende partij veroordeeld werd maar wordt ook de aard van de feiten weergegeven die door de verzoekende partij zijn gepleegd en wordt erop gewezen dat het om zeer ernstige feiten gaat waarbij zij ook citeert uit het arrest van het Hof van Beroep dat stelde: *“De criminele netwerken die bij mensenhandel betrokken zijn buiten actueel de migratiecrisis uit om vooral kwetsbare personen te treffen, in casu jonge vrouwen. Mensenhandel is een ernstige vorm van georganiseerde criminaliteit die veel individuele schade veroorzaakt en die ook maatschappelijk een hoge kostprijs teweeg brengt. De beklaagden handelden bij de voor hen bewezen misdrijven met een primaire en niets ontziende geldzucht. Zij hadden geen oog voor de psychische en fysieke destructie die dergelijke feiten bij de slachtoffers tot gevolg hebben.”* Verder stelt de verwerende partij: *“De feiten zijn ernstig, laakbaar en maatschappelijk onaanvaardbaar. Ze getuigen van een volkomen misprijzen van andermans fysieke integriteit en betekenen een gevaar voor de openbare orde en veiligheid. Dit is des te meer het geval nu de uitbuiting ook met bedreigingen gepaard ging en er misbruik werd gemaakt van de bijzonder kwetsbare en precaire situatie van de slachtoffers. Er werd bovendien niet geaarzeld het leven van de slachtoffers in gevaar te brengen tijdens hun reistocht naar Europa. De slachtoffers dienden een gevaarlijke en zeer lange reis te ondernemen om op illegale manier vanuit Nigeria, met een oversteek over zee naar Italië. Het is een gegeven van algemene bekendheid dat deze bootreizen op de Middellandse Zee levensgevaarlijk zijn. Het kan niet worden getolereerd dat er op zulke wijze misbruik werd gemaakt van de meisjes. Dit alles werd gepleegd louter uit winstbejag.*

Uw persoonlijk gedrag getuigt van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij en wijst op een gevaarlijke criminele ingesteldheid. Het is duidelijk dat het financiële

voordeel het leidmotief was van uw wederrechtelijk handelen en dat u zich niet bekommerde om de fysieke en psychische integriteit van de slachtoffers.

Het wederrechtelijk genoten vermogensvoordeel bedroeg minstens 25.675 euro. Gezien het winstgevende karakter van de handel die u heeft bedreven, bestaat er een ernstig, reëel en actueel risico dat u zich opnieuw schuldig zou maken aan dergelijke activiteiten.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dan ook dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving. Het kan niet worden uitgesloten dat u in de toekomst opnieuw feiten pleegt die identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de feiten die u voor uw arrestatie heeft gepleegd, met name gelet op uw persoonlijkheid alsook de langdurige periode gedurende welke de strafbare feiten zijn gepleegd. Er zijn ernstige redenen van openbare orde die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”

Gelet op deze uitvoerige motivering kan verzoekende partij bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de verwerende partij zich vergenoegd zou hebben met een loutere verwijzing naar een strafrechtelijke veroordeling om de bestreden beslissing te schragen.

2.6.2. Verzoekende partij is voorts ook in het geheel niet ernstig waar zij meent dat er geen rekening werd gehouden met haar “*langdurig en probleemloos*” verblijf in België voorafgaand aan het treffen van de bestreden beslissing. Zij wijst er daarbij op dat zij verschillende opleidingen heeft gevolgd waaronder een cursus ‘wegenwerker’ bij de VDAB en een inburgeringstraject dat succesvol werd afgewerkt. Zij heeft ook gewerkt en spreekt Nederlands.

Uit lezing van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de elementen die de verzoekende partij heeft aangebracht, waaronder haar verblijf in België, haar opleidingen, haar tewerkstelling en haar talenkennis.

Zo motiveert de verwerende partij: “(..)

U verklaarde dat u sinds februari 2010 in België verblijft. Er kan dus worden gesteld dat u op 18-jarige leeftijd in België bent komen wonen. Inmiddels bent u 26 jaar. Uit niks is gebleken dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben die een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Het is niet onredelijk te stellen dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u bepaalde fundamentele waarden heeft miskend.

Evenmin is gebleken van een situatie waarin u geen enkele binding zou hebben met het land van herkomst of anderszins omstandigheden op grond waarvan een terugkeer naar uw land van herkomst niet verwacht zou mogen worden. U spreekt de taal en hebt er school gelopen. U trad er op 07.01.2012 zelfs in het huwelijk met O. R. (..) waardoor redelijkerwijze verondersteld kan worden dat u nog sociale, culturele en familiale banden met dit land heeft.

U verklaarde dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat uw moeder en uw zus in België wonen; dat u geen duurzame contacten meer heeft in Nigeria die u in staat stellen om een menswaardig bestaan te leiden. Voor zover de leefomstandigheden in het land van herkomst minder gunstig zouden zijn dan in België, kan opgemerkt worden dat u daarin niet verschilt van vele van uw landgenoten aan wie evenmin om die reden verblijf toegestaan wordt. U wordt op 27 jarige leeftijd verondersteld in staat te zijn om uw leven terug op te bouwen, al dan niet met de ondersteuning van uw familie. Er is geen indicatie gevonden dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels zouden bestaan voor u om u in Nigeria te vestigen. De contacten met vrienden en familie in België kunnen ook op ander manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Bovendien zou uw familie u ook vanuit België financieel kunnen ondersteunen tot u weer op eigen benen zou kunnen staan.

De bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten rechtvaardigen de inmenging in het uitoefenen van het recht op de eerbiediging van uw privéleven.

Het gegeven dat u in België gewerkt heeft, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gepleegde feiten tonen aan dat u uit bent op gemakkelijk en grof geldgewin.

De vaardigheden die u tijdens uw opleidingen en tijdens uw werk in België hebt opgepikt, zullen u wellicht ook elders van pas kunnen komen.

U hebt geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand die een verwijdering onmogelijk zouden maken.

Gelet op de ernst inzake het plegen van feiten van mensenhandel met als doel de seksuele uitbuiting, de zwaarwichtigheid van de feiten, de grootschaligheid van de handel, uw rol binnen de vereniging en

uw persoonlijkheid, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt.

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.”

Door louter datgene te herhalen wat zij heeft aangevoerd inzake haar verblijf en haar opleidingen laat de verzoekende partij na concrete kritiek te formuleren tegen de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing en slaagt zij er niet in afbreuk te doen aan de kennelijke redelijkheid van deze motieven. Het komt de verzoekende partij immers toe de motieven met concrete argumenten te betwisten en niet louter te hervallen in herhalingen.

2.6.3. Verzoekende partij betoogt nog dat een strafrechtelijke veroordeling niet betekent dat zij zal recidiveren nu de vrijheidsstraf haar net bewust moet maken van het feit dat zij het verkeerde pad heeft gekozen en dit naar de toekomst toe niet meer moet doen. Zij stelt dat de gepleegde feiten ernstig zijn maar dat ze beseft dat ze in de fout is gegaan en meent dat er geen recidivegevaar meer is.

Zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing ent de verwerende partij zich evenwel niet louter op de strafrechtelijke veroordeling om te besluiten dat verzoekende partij naar de toekomst toe nog een gevaar oplevert voor de samenleving en het verblijf te beëindigen. Immers beschrijft de verwerende partij de criminele feiten waartoe de verzoekende partij zich heeft laten verleiden en wijst zij erop dat het gaat om ernstige, laakbare en maatschappelijk onaanvaardbare feiten die getuigen van een volkomen misprijzen voor andermans fysieke integriteit. Deze feiten werden gepleegd met maar één doel, zijnde winstbejag. Deze feiten doen getuigen van een gevaarlijke criminele ingesteldheid van verzoekende partij waarbij financieel voordeel het leidmotief was. Het is dan ook geenszins kennelijk onredelijk te stellen dat gezien het winstgevende karakter van de criminele handel, verzoekende partij zich naar de toekomst toe opnieuw zal laten leiden door winstbejag om zich opnieuw te bezondigen aan criminele feiten. Het argument dat zij thans een vrijheidsstraf ondergaat die haar het verkeerde van haar handelen zal doen inzien, overtuigt in het licht van de zwaarwichtigheid van de feiten en de criminele ingesteldheid in hoofde van verzoekende partij die naar aanleiding van deze feiten aan het licht is gekomen, niet om aan te nemen dat het gevaar voor de openbare orde naar de toekomst toe geweken is. Ook de persoonlijke overtuiging van verzoekende partij daartoe is geenszins dienstig. Verzoekende partij heeft er immers subjectief belang bij te stellen dat zij zich naar de toekomst toe zal gedragen, maar de objectieve vastgestelde gepleegde feiten doen kennelijk redelijk besluiten dat een recidivegevaar wel degelijk reëel is. Het loutere woord van verzoekende partij dat zij zich zal gedragen is dan ook geenszins overtuigend.

Verzoekende partij blijft hameren op haar gedrag voor haar veroordeling, maar de Raad wijst erop dat verzoekende partij reeds sinds mei/juni 2014 (zie arrest Hof van Beroep Gent van 1 juni 2018 waar gesteld wordt dat verzoekende partij al gedurende een periode van 33 maanden voorafgaande aan februari 2017 een slachtoffer maakte van haar praktijken (zevende en tiende blad van het arrest)) zich inhield met de feiten waarvoor zij veroordeeld is, zodat zij bezwaarlijk kan stellen dat zij zich steeds en langdurig correct heeft gedragen. Uit de feiten blijkt dat verzoekende partij sinds medio 2014 jarenlang en tot op het moment van haar aanhouding een ernstig crimineel parcours heeft bewandeld. De Raad ziet dan ook niet in op welke wijze het feit dat verzoekende partij voor het plegen van deze feiten zich correct zou hebben gedragen een ander licht kan werpen op de beoordeling in de bestreden beslissing, gezien de zwaarwichtigheid van de gepleegde feiten alsook het jarenlange aanhoudende karakter ervan.

Het argument dat zij voordien nooit in aanraking is geweest met het gerecht en daaruit afleidt dat er geen recidivegevaar is, is evenmin ernstig. Immers heeft de verzoekende partij zich – ondanks haar eerdere correcte gedragingen – toch laten verleiden tot het plegen van uiterst ernstige feiten en dit louter uit winstbejag. Uit deze feiten blijkt aldus dat verzoekende partij er niet voor terugdeinst om zware misdrijven te plegen met enkel een winstoogmerk zodat het redelijk is te stellen dat zij naar de toekomst toe zich nogmaals kan laten verleiden tot het plegen van dergelijke feiten.

Verzoekende partij betoogt voorts wel dat zij momenteel aan een re-integratie werkt en dat hier geen rekening mee werd gehouden. Voor zover zij daarmee lijkt te wijzen op haar verklaringen inzake haar tewerkstelling in het verleden en de gevolgde opleidingen wijst de Raad erop dat deze verklaringen wel degelijk in overweging werden genomen en uiteindelijk besloten werd dat de vaardigheden waarvan zij

gewag maakt haar ook elders dan in België van pas kunnen komen. Waar zij thans een stavingstuk 3 voegt aan het verzoekschrift waaruit blijkt dat zij een ICT-cursus en dergelijke volgt in de gevangenis, wijst de Raad erop dat uit het administratief dossier niet blijkt dat daarvan melding werd gemaakt voor het treffen van de bestreden beslissing. Wat er ook van zij, het loutere gegeven dat verzoekende partij in de gevangenis cursussen volgt, maakt niet dat daaruit kan besloten worden dat het recidivegevaar geweken is en dat ervan mag uitgegaan worden dat verzoekende partij zich bij haar invrijheidstelling correct zal gedragen. Nogmaals wijst de Raad op het leidmotief dat verzoekende partij ertoe gebracht heeft jarenlang een zwaar crimineel parcours te bewandelen waaruit ook de gevaarlijke criminele ingesteldheid van verzoekende partij is gebleken. Het is dan ook geheel redelijk te stellen dat dit alles leidt tot de conclusie dat verzoekende partij door haar gedrag een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving.

2.6.4. Verzoekende partij maakt voorts met haar betoog dat de bestreden beslissing onterecht werd genomen door geen rekening te houden met alle en het geheel van de elementen niet aannemelijk dat de verwerende partij bij het treffen van de bestreden beslissing enig dienstig gegeven veronachtzaamd heeft.

Zoals uit de bestreden beslissing blijkt, heeft de verzoekende partij de kans gekregen om alle nuttige elementen naar voren te brengen en heeft zij hieraan ook gevolg gegeven via het invullen van de vragenlijst op 22 september 2018. Alle door de verzoekende partij naar voren gebrachte elementen werden in ogenschouw genomen en hieromtrent werd gemotiveerd. Verzoekende partij wijst er in het verzoekschrift wel op dat rekening moest gehouden worden met haar verblijfsduur in België, haar leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie en de banden met het herkomstland, maar zij toont geenszins aan dat dit niet het geval is geweest.

Zo wijst de verwerende partij in de bestreden beslissing op het feit dat verzoekende partij sinds februari 2010 in België verblijft en dus op achttienjarige leeftijd naar België is gekomen. Zij stelt vast dat uit niks blijkt dat verzoekende partij een dermate binding heeft met België die een normale binding overstijgt en het niet onredelijk is te stellen dat haar crimineel gedrag blijkt geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen verzoekende partij zich ophoudt en waarvan zij bepaalde fundamentele waarden heeft miskend. Deze beoordeling houdt, in tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, wel degelijk een beoordeling in inzake de sociale en culturele integratie van verzoekende partij.

Er wordt verder ook op gewezen dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt geen binding meer te hebben met het land van herkomst of er niet kan naar terugkeren. Zo blijkt dat zij de taal spreekt, er school gelopen heeft en er zelfs in het huwelijk is getreden in 2012, zodat redelijkerwijze verondersteld kan worden dat zij nog sociale, culturele en familiale banden heeft met het herkomstland.

Verder wordt er ook op gewezen dat verzoekende partij op zeventwintigjarige leeftijd in staat moet zijn een eigen leven op te bouwen, al dan niet met ondersteuning van haar familie vanuit België. Zij kan voorts ook haar contacten met vrienden en familie onderhouden via bijvoorbeeld moderne communicatiemiddelen. Wat betreft het feit dat verzoekende partij in het verleden in België gewerkt heeft, oordeelt de gemachtigde dat zij de vaardigheden die zij tijdens haar opleidingen en werk heeft opgepikt, elders kan aanwenden en haar aldaar van pas kunnen komen.

Verzoekende partij heeft verder geen elementen aangebracht met betrekking tot haar gezondheidstoestand.

Verder wordt in de bestreden beslissing een omstandige motivering gegeven omtrent het aangehaalde gezins-/familieleven van verzoekende partij.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij de concrete motieven aangaande de vaststellingen inzake haar verblijf in België, haar banden met België en haar banden met het herkomstland, alsook haar gezondheidstoestand niet met concrete argumenten betwist.

2.6.5. Verzoekende partij meent tenslotte dat artikel 8 EVRM is geschonden en verwijst naar haar familiaal leven en meent dat de motieven dienaangaande te kort schieten.

2.6.6. Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven is niet absoluut. Het EHRM heeft er bij diverse gelegenheden aan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27). Op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, hebben de verdragsstaten de taak om de openbare orde te waarborgen en om hierbij de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van verblijf, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen.

Binnen de grenzen gesteld door artikel 8, tweede lid van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door één of meerdere in de deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit).

Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een "fair balance" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie, enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde, anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76).

In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken. Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, quod in casu, heeft het EHRM een aantal welbepaalde criteria geformuleerd die nationale overheden in het maken van een billijke belangenafweging moeten leiden, namelijk de zogenaamde Boultif/Üner criteria (EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51).

Het betreft hier:

- (1) de aard en ernst van het gepleegde misdrijf;
- (2) de duur van het verblijf in het gastland;
- (3) het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van betrokkene tijdens die periode;
- (4) de nationaliteit van alle betrokkenen;
- (5) de gezinssituatie van de betrokkene, zoals duur van het huwelijk alsook andere factoren die getuigen van een daadwerkelijk gezinsleven;
- (6) de vraag of de (huwelijks)partner op de hoogte was van het misdrijf bij de totstandkoming van de gezinsband (bv. toen hij/zij met de vreemdeling in het huwelijk trad of een relatie aanging);
- (7) de vraag of er kinderen zijn geboren uit dit huwelijk en, als dit het geval is, hun leeftijd;
- (8) de ernst van de moeilijkheden die de huwelijks(partner) zal ondervinden indien hij/zij de vreemdeling zou volgen naar het land waarheen ze worden uitgewezen; met name zijn er belemmeringen die een terugkeer naar het land van herkomst bemoeilijken.

Uit de uitspraak van het EHRM inzake Üner (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 55, 57 en 58) volgt dat naast de voormelde Boultif-criteria desgevallend ook in de belangenafweging moeten worden betrokken:

- (9) het belang en welzijn van de kinderen, in het bijzonder de ernst van de problemen die kinderen waarschijnlijk zouden ondervinden in het land van herkomst van de vreemdeling;

(10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Het gewicht dat aan elk van de respectievelijke criteria moet gehecht worden varieert naargelang de specifieke omstandigheden van de voorliggende zaak (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 70).

De Raad stipt aan dat het derde Boultif/Üner criterium zo ontworpen is om de mate te beoordelen waarin kan worden verwacht dat de betrokken vreemdeling strafbare feiten pleegt. Het is in die zin dat rekening moet worden gehouden met het tijdsverloop sinds het misdrijf en het gedrag van de betrokken vreemdeling tijdens die periode. In het bijzonder moet aan een geruime periode van goed gedrag noodzakelijkerwijze een zeker gewicht worden gegeven in de beoordeling van de bedreiging die een vreemdeling vormt voor de samenleving (EHRM 2 augustus 2001, nr. 54273/00, Boultif/Zwitserland, § 51; EHRM 23 juni 2008, nr. 1638/03, Maslov/Oostenrijk, § 90; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan/Verenigd Koninkrijk, §41; EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A./Verenigd Koninkrijk, § 63 en 68).

Specifiek wat betreft het negende Boultif/Üner criterium merkt de Raad op dat het beginsel van het belang van het kind twee aspecten omvat, met name, het behoud van de eenheid van het gezin, enerzijds, en het welzijn van het kind, anderzijds (EHRM 6 juli 2010, nr. 41615/07, Neulinger en Shuruk/Zwitserland (GK), §§ 135-136).

In zijn arrest Jeunesse oordeelde het EHRM dat hoewel het hoger belang van het kind op zichzelf niet beslissend is, hieraan wel een belangrijk gewicht moet worden toegekend in de belangenafweging vereist onder artikel 8 van het EVRM.

Dit betekent dat nationale overheden, in beginsel, aandacht moeten besteden aan de uitvoerbaarheid, de haalbaarheid en de proportionaliteit van een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel die wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit om daadwerkelijke bescherming te verlenen en voldoende gewicht te geven aan de belangen van de kinderen die er rechtstreeks door geraakt worden (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 109).

De impact van een beslissing op de betrokken kinderen is dan ook een belangrijke overweging. De omstandigheden van de betrokken kinderen, zoals hun leeftijd, hun situatie in het gastland en het land van herkomst en de mate waarin zij afhankelijk zijn van hun ouders, verdienen bijzondere aandacht (EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 118). In wezen komt deze afweging neer op de vraag naar het aanpassingsvermogen van de betrokken kinderen, met name de vraag of zij zich kunnen aanpassen aan een andere omgeving (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 64).

Hoewel het beginsel van het belang van het kind in principe geldt in alle beslissingen die kinderen raken, heeft het EHRM ook verduidelijkt dat wanneer een verblijfs- en of verwijderingsmaatregel wordt getroffen ten aanzien van een ouder met vreemde nationaliteit wegens strafrechtelijke veroordelingen, de beslissing in de eerste plaats de dader van de strafbare feiten betreft. Bovendien blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat in zulke zaken de aard en ernst van het misdrijf of de strafrechtelijke antecedenten kunnen opwegen tegen andere criteria waarmee rekening moet worden gehouden (EHRM 11 december 2016, nr. 77036/11, Salem/Denemarken, § 76; EHRM 16 mei 2017, nr. 25748/15, Hamesevic/Denemarken, § 40 (niet-ontvankelijkheidsbeslissing)).

Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met louter goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83) en anderzijds, dat dit artikel primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben.

Staten beschikken over een zekere beoordelingsmarge in hun beoordeling of een inmenging in het privé- en gezinsleven noodzakelijk en proportioneel is (EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76). Waar overwegingen van openbare orde of nationale veiligheid een rol spelen, is het de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven

(EHRM 19 februari 1998, Dalia/Frankrijk, § 52; EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 april 2015, Sarközi en Mahran/Oostenrijk, § 62). Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen een zorgvuldige en redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, Nuñez/Noorwegen, § 84; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 62).

2.6.6.1. Uit de bestreden beslissing volgt dat het verblijf van verzoekende partij wordt beëindigd op grond van artikel 21 van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing heeft aldus een wettelijke basis, wat niet ter discussie staat. Het is verder niet betwistbaar dat de bestreden beslissing een legitiem doel nastreeft, met name de bescherming van de openbare orde en de voorkoming van strafbare feiten. De inmenging in het gezinsleven van de verzoekende partij voldoet bijgevolg aan de formele voorwaarden bepaald in voornoemd artikel 8, tweede lid van het EVRM.

2.6.6.2. Vervolgens moet worden onderzocht of de inmenging noodzakelijk is, met name of de inmenging gerechtvaardigd wordt door een dwingende maatschappelijke behoefte en proportioneel is met het nagestreefde doel (EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), § 54; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M./Zwitserland, § 51 en 53). Zoals hoger uiteengezet vereist dit dat de staatssecretaris een zorgvuldige en redelijke afweging moet maken tussen het belang van de verzoekende partij en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het handhaven van de openbare orde anderzijds.

2.6.6.3. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing de staatssecretaris overgaat tot zulke belangenafweging.

In de bestreden beslissing kan worden gelezen dat de gezinssituatie van de verzoekende partij in de beoordeling wordt betrokken waarbij overwogen wordt:

- Verzoekende partij is in het herkomstland in 2012 in het huwelijk getreden. Verzoekende partij maakt hier evenwel geen melding van en er blijkt ook niet dat haar echtgenote tot een verblijf in België is toegelaten zodat er wat dat betreft zich geen schending van artikel 8 EVRM voordoet.
- Verzoekende partij heeft melding gemaakt van twee minderjarige kinderen waarvan evenwel blijkt dat iemand anders als vader vermeld staat op de geboorteakten. Verder legt verzoekende partij ook geen bewijzen voor dat zij de feitelijke vader is en een procedure heeft opgestart om de kinderen te erkennen. Er blijkt dan ook niet dat zij de werkelijke vader is van de kinderen.
Verzoekende partij stond wel van 10 januari 2014 tot 13 april 2017 ingeschreven op hetzelfde adres als de moeder van de kinderen en de kinderen zelf. Evenwel kwamen noch de vermeende kinderen noch de ex-partner verzoekende partij bezoeken in de gevangenis. Geen enkel bewijsstuk werd voorgelegd hoe verzoekende partij invulling geeft aan het gezinsleven met haar vermeende kinderen noch wordt aangetoond dat zij er een sterke band mee heeft. Zij toont niet aan dat zij bijdraagt aan het onderhoud van de vermeende kinderen of dat zij deelneemt aan beslissingen inzake de opvoeding, of dat zij regelmatig contact onderhoudt.
De gemachtigde besluit dat niet blijkt dat verzoekende partij een relatie met deze kinderen onderhoudt in de zin van artikel 8 EVRM.
Volledigheidshalve wijst de verwerende partij er daarnaast nog op: *“Voor zover onderhavige beslissing toch een inmenging zou betekenen in uw familieleven, kan opgemerkt worden dat deze gerechtvaardigd kan worden ter bescherming van de openbare veiligheid en het voorkomen van strafbare feiten. Door uw persoonlijk gedrag zijn er ernstige redenen van openbare orde die het beëindigen van uw verblijf rechtvaardigen, de samenleving heeft het recht om zich te beschermen tegen individuen die haar regels met de voeten treedt. Desgewenst zouden uw vermeende kinderen contact met u kunnen onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen en via periodieke reizen naar de plaats waar u verblijft. Nu u sinds 27.04.2017 in de gevangenis zit en zij minstens tot 26.10.2018 niet bij u op bezoek kwamen, blijkt niet dat zulks een ingrijpende wijziging in het leven van de kinderen tot gevolg zou hebben. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM heeft de uitwijzing van een ouder die niet samenwoont met zijn minderjarige kinderen niet dezelfde ontwrichtende impact op het leven van deze kinderen als de uitwijzing van een ouder die wel als een gezin samenwoont met zijn minderjarige kinderen, zeker indien contact via telefoon en internet mogelijk blijft en er voor de kinderen geen beletsel bestaat om deze ouder te gaan opzoeken in diens land van herkomst (EHRM 18 oktober 2006, Üner / Nederland; EHRM 8 januari 2009, Grant / het Verenigd Koninkrijk; EHRM 17 februari 2009, Onur / het Verenigd Koninkrijk).”*
- Wat betreft de moeder, de zus en de stiefvader van verzoekende partij wijst de verwerende partij erop dat er geen stavingstukken voorliggen die een bijzondere afhankelijkheidsband aantonen

tussen de familieleden die de gewone affectieve en emotionele banden overstijgt. Het loutere gegeven dat verzoekende partij bij haar ouders over een verblijfplaats kan beschikken doet niet anderszins besluiten. De verwerende partij wijst erop dat zij contact met haar familie kan onderhouden via moderne communicatiemiddelen of bezoeken in het land van herkomst.

Verzoekende partij betoogt dat zij een goede relatie heeft met haar moeder en stiefvader en dat een terugkeer naar het herkomstland een schending zal inhouden van artikel 8 EVRM maar dergelijk betoog kan de pertinente motieven van de bestreden beslissing niet ontkrachten. De Raad benadrukt, in navolging van hetgeen gesteld is in de bestreden beslissing, dat, waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, het anders ligt in de relatie tussen (schoon)ouders en meerderjarige kinderen en tussen verwanten. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., *Asylum and the European Convention on Human Rights*, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen ouders en meerderjarige kinderen en tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Bij de beoordeling of er al dan niet een familie- en gezinsleven bestaat, moet rekening worden gehouden met alle indicaties die de verzoekende partij dienaangaande aanbrengt, zoals onder andere het samenwonen, de (financiële) afhankelijkheid en de reële banden tussen ouder en kind en tussen verwanten. In casu beperkt de verzoekende partij zich ertoe te stellen dat zij een goede band heeft met haar ouders en dat deze haar willen huisvesten bij haar vrijlating uit de gevangenis. Daarmee toont de verzoekende partij echter niet aan in België afhankelijk te zijn van deze familieleden. Verzoekende partij heeft jaren op zelfstandige wijze gewoond in België en toont ook niet aan dat zij als zevenentwintigjarige niet in staat is een eigen leven op te bouwen. Het betoog dat zij in kader van een reclassering nood heeft aan een vast adres en onderkomen doet niet anderszins besluiten. Verzoekende partij gaat er met haar betoog ook aan voorbij dat met de onderhavige beslissing haar verblijfsrecht in België wordt ontnomen en zij aldus ook niet meer op geldige wijze in België kan verblijven zodat haar betoog dat zij in kader van haar reclassering een vast adres in België zal moeten hebben, niet dienstig is. Het betoog dat haar moeder haar maandelijks 100 euro stort op haar gevangenisrekening zodat zij kan bellen met haar familie, betekent geenszins dat verzoekende partij, eenmaal zij vrijkomt, niet in staat is voor zichzelf te zorgen. De Raad wijst er nogmaals op dat verzoekende partij voor haar vrijheidsberoving perfect in staat bleek om zelfstandig te wonen zodat niet blijkt dat eenmaal zij terug vrij is, zij in het herkomstland geen eigen leven kan opbouwen. Het gegeven dat zij thans geld toegestopt krijgt van haar moeder heeft enkel te maken met de omstandigheid dat zij opgesloten zit en bijgevolg tijdelijk verhinderd is om een economische activiteit te ontwikkelen om in haar eigen levensonderhoud te voorzien, maar dit maakt niet dat zij ook effectief afhankelijk is van haar familie eenmaal zij haar vrijheidsstraf heeft uitgezeten.

Ook waar de verzoekende partij nog verwijst naar het feit dat haar zus in België woont, toont zij geenszins aan dat tussen haar en haar zus een bijzondere afhankelijkheidsband bestaat.

Voor zover zij nog stelt geen opvangnetwerk in het herkomstland te hebben, gaat zij eraan voorbij dat zij nog in 2012 naar het herkomstland teruggekeerd is om aldaar te huwen, dat niet blijkt dat zij uit de echt is gescheiden zodat zij aldaar wel degelijk nog familiale belangen heeft en verder dat zij pas op haar achttiende naar België is gekomen zodat blijkt dat zij in het herkomstland naar school is gegaan en de taal ook spreekt. Zij toont geenszins aan dat zij geen banden meer heeft met haar thuisland. Zoals de verwerende partij ook heeft opgemerkt kan verzoekende partij de in België aangeleerde vaardigheden benutten om in het herkomstland een eigen leven op te bouwen, wat geen onterechte verwachting is van een jong en gezond persoon van zevenentwintig jaar.

Waar verzoekende partij nog wijst op haar twee minderjarige kinderen, toont zij geenszins aan dat de overwegingen dat niet blijkt dat zij de vader is van deze kinderen kennelijk onredelijk of foutief zijn. Zij betoogt wel dat zij de feitelijke vader is en dat zij een erkenningsprocedure heeft opgestart maar zij laat na daarvan enig concreet stavingstuk voor te leggen. Verder toont de verzoekende partij ook niet aan dat zij na haar vrijheidsberoving nog enig contact met deze kinderen heeft onderhouden. Evenmin toont zij aan dat zij deelneemt in de beslissingen qua opvoeding of dat zij enig onderhoudsgeld betaalt. Het gegeven dat zij enkele jaren samengewoond heeft met de kinderen maakt niet dat daarom aangenomen moet worden dat zij als een zorgdragende volwassene ten aanzien van de kinderen moet beschouwd worden. De feiten spreken dat immers tegen. De Raad benadrukt daarbij dat het EHRM slechts in zeer uitzonderlijke gevallen een gezinsleven aanvaardt wanneer er geen bloedband of andere verwantschapsband bestaat tussen minderjarige kinderen en een derde, met name in de situatie waar er sprake is van een de facto gezinsrelatie tussen een minderjarig kind en een zorgdragende volwassene, die geen bloedverwant is (EHRM 22 april 1997, X., Y. en Z./Verenigd Koninkrijk (GK), § 37; EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150). Nergens uit de stukken van het dossier of uit de

stukken gevoegd aan het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij een bloed- of aanverwantschapsband heeft met de kinderen van haar ex-partner. De vraag is of de verzoekende partij kan worden beschouwd als de zorgdragende volwassene, en dat hiermee in het belang van de kinderen van haar ex-partner rekening diende te worden gehouden. In casu maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat zij een zorgdragende volwassene voor de kinderen van haar ex-partner is en dat bijgevolg de bestreden beslissing het belang van deze kinderen schaadt. Haar wens om naar de toekomst toe haar band met deze kinderen uit te bouwen doet uiteraard geen afbreuk aan deze vaststellingen. Verder geldt ook hier dat niets de verzoekende partij verhindert via moderne communicatiemiddelen of bezoeken contact te onderhouden met deze kinderen.

Er is bijgevolg geen sprake van een familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd.

De schending van artikel 8 van het EVRM kan niet worden aangenomen.

2.7. Waar de verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet dient vooreerst gesteld dat de bestreden beslissing zelf geen verwijderingsmaatregel inhoudt zodat niet blijkt dat verzoekende partij dit artikel thans dienstig kan inroepen. Voor zover verzoekende partij nogmaals wijst op de belangen van de kinderen – waarbij zij ook verwijst naar het Kinderrechtenverdrag en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie – dient, gelet op de bespreking hoger inzake de kinderen, besloten te worden dat de staatssecretaris wel degelijk oog heeft gehad voor het belang en het welzijn van de betrokken kinderen. Verzoekende partij toont met haar uiteenzetting niet aan dat de staatssecretaris het belang en het welzijn van de kinderen in deze onzorgvuldig heeft beoordeeld of dat bepaalde feiten en omstandigheden werden miskend.

2.8. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, in al zijn onderdelen ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER